

Sygn. akt IX U 419/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania F. G. (G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania F. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 2 lutego 2016 r. Znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu F. G. prawo do ponownego przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS począwszy od dnia 1 grudnia 2015r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 419/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2.02.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu F. G. (G.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podnosząc, iż w latach 5.08.1963r. do 31.05.1990r. ubezpieczony pracował w (...) na stanowiskach nadgórnika p/z i sztygara zmianowego p/z, a jego zarobki przekraczały wskaźnik 250%.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia 4.08.1988r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z lat 1985-1987 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 343,93 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

W dniu 21.12.2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru:

- z kolejnych 10 lat przypadających w ostatnich 20 latach poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury, tj. z zarobków z lat 1995-2004 wyniósł 6,63%,
- z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o przeliczenie wyniósł 163,92 %.

(dowód: akta rentowe)

Ubezpieczony od 5.08.1963r. do 31.05.1990r. pracował w Przedsiębiorstwie (...) w R. na następujących stanowiskach pracy: młodszy górnik pz., od 17.06.1964r. staż pracy pz., od 1.01.66 nadgórnika pz., od 1.12.1967 sztygar zmianowy górniczy pz.

Ubezpieczony pracował w spornym okresie w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie trzyzmianowym, we wszystkie soboty, dwie niedziele w miesiącu , otrzymywał deputat węglowy w wysokości 8 ton rocznie .

Wynagrodzenie ubezpieczonego za cały okres zatrudnienia, tj. 1963-1990, w tym wynagrodzenie odtworzone przez biegłego za lata 1969-1978 wynosiło:

- 1963- 12303,21 zł
- 1964- 28 385,86 zł
- 1965 – 29 307,96 zł
- 1966- 41 775,96 zł
- 1967- 42 533,56 zł
- 1968- 46 555,76 zł
- 1969 – 48 491,16 zł
- 1970- 60 226,26 zł,
- 1971 – 67 142,64 zł,

- 1972- 69 828,84 zł
- 1973- 73 619,64 zł
- 1974- 100 218,84 zł
- 1975 – 127 261,64 zł
- 1976 – 126 670,71 zł
- 1977 – 127 282,71 zł
- 1978 – 128 301,64 zł
- 1979 – 137 759,00 zł
- 1980- 174 958,00 zł
- 1981 – 188 302,00 zł
- 1982- 383 915,00 zł
- 1983- 409 650,00 zł
- 1984 – 516 091,00 zł
- 1985 – 805 984,00 zł
- 1986- 924 045,00 zł
- 1987 – 1099306,00 zł
- 1988 – 2292647,00 zł
- 1989- 6778664,00 zł
- 1990- 13862775,00 zł

W odtworzonym wynagrodzeniu biegły uwzględnił dodatek za pracę w niebezpiecznych warunkach. Biegły przyjął w okresie od 1.01.1970-31.01.1974r. dodatek niebezpieczny w wartości średniej 6% (dodatek niebezpieczny wynosił 4%-8% wynagrodzenia zasadniczego).

Za okres 1.02.1974-31.12.1978r. wartość dodatku szkodliwego była określona kwotowo, co uwidacznia kartoteka zarobkowa w latach 1979-1990.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, ustalony na podstawie powyższych wynagrodzeń, wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z okresu 1970-1989 wynosi 258,60%.

W przypadku ustalenia wysokości wynagrodzenia ubezpieczonego z pominięciem dodatku niebezpiecznego za lata 1970-1978 wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, ustalony na podstawie tak ustalonych wynagrodzeń, wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z okresu 1970-1989 wynosi 256,53%.

(dowód: opinia podstawowa i uzupełniająca biegłego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno-rentowych Z. G., k.32-62, 89-98 akt)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,
a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu rent uzupełniających i świadczeń emerytalno-rentowych, który na podstawie całości posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1969-1978, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw, z uwzględnieniem druków Rp-7 i z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Zastrzeżenia organu rentowego ostatecznie sprowadziły się do kwestionowania doliczenia za okres 1.02.1970 do 31.12.1978r. uśrednionego dodatku szkodliwego w sytuacji, gdy brak jest dowodu potwierdzającego warunki pracy ubezpieczonego w tych latach. Organ rentowy nie kwestionował w pozostałym zakresie opinii biegłego sądowego po jej uzupełnieniu. Biegły sądowy w opinii uzupełniającej skorygował wyliczenie wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1970-1971 (zgodnie z uwagami ZUS), szczegółowo ustosunkował się w opinii do pozostałych zastrzeżeń organu rentowego.

Dodatek za prace szczególnie niebezpieczne (powtarzające się silne wstrząsy górotworu(tąpania), wybuchy gazów, pyłu węglowego) wynosił od 4% do 8% płacy zasadniczej w zależności od stopnia zagrożenia- par. 9 protokołu dodatkowego nr 293/PW z 27.11.1970r.

Sąd dokonał obliczenia wynagrodzenia ubezpieczonego za lata 1972- 1974, przyjmując, iż ubezpieczonemu przysługiwał dodatek szkodliwy w najniższej wysokości, tj. w wysokości 4% wynagrodzenia zasadniczego ubezpieczonego, a nie, jak przyjął biegły, uśrednione 6%.

Tak ustalone wynagrodzenie wynosi:

- rok 1970- 59 567,26 zł
- rok 1971- 66 521,64 zł
- rok 1972 – 69 180,84 zł
- rok 1973 – 72 953,64 zł
- rok 1974- 100 366,84 zł.

Obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru na podstawie wynagrodzenia z 20 najkorzystniejszych lat:

- 1970- 59 567,26 zł wwpw 222%
- 1971- 66 521,64 zł wwpw 235%
- 1972 – 69 180,84 zł wwpw 230%
- 1973 – 72 953,64 zł wwpw 217%
- 1974- 100 366,84 zł. wwpw 263%
- 1975 – 127 261,64 zł wwpw 271,02%
- 1976 – 126 670,71 zł wwpw 246,58%
- 1977 – 127 282,71 zł wwpw 230,79%
- 1978 – 128 301,64 zł wwpw 218,78 %
- 1979 – 137 759,00 zł wwpw 215,50%
- 1980- 174 958,00 zł wwpw 241,39 %
- 1981 – 188 302,00 zł wwpw 204,08%
- 1982- 383 915,00 zł wwpw 275,07 %
- 1983- 409 650,00 zł wwpw 235,84%
- 1984 – 516 091,00 zł wwpw 255,42 %
- 1985 – 805 984,00 zł wwpw 335,74 %
- 1986- 924 045,00 zł wwpw 319,58%
- 1987 – 1099306,00 zł wwpw 313,90%
- 1988 – 2292647,00 zł wwpw 359,87%
- 1989- 6778664,00 zł wppw 273,21%

5163,77: 20 = 258,19%.

Zatem wskaźnik wysokości podstawy wymiaru, zdaniem Sądu prawidłowo wynosi 258,19%, okazał się więc być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej od miesiąca złożenia wniosku w tym zakresie, tj. od 1 grudnia 2015r.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Sędzia